

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

4.nodaļa: Uzkrājumi

131.

Ir neskaitāmas mācekļības pakāpes un ceļi uz Gaismu, bet katram ir iespējams pieņemt vienīgi to pakāpi, kas atbilst viņa pagātnes uzkrājumiem, tāpat kā arī pa šīm kāpnēm pacelties augstāk viņš var vienīgi tagadnē ar patstāvīgu un kāpinātu tiekšanos.

132.

Jā, jā, jā, labā graudi garā paliek, bet tiem netiek pievērsta uzmanība. Cilvēki atceras par uzkrājumiem, bet, nesaglabājuši garīgo izpratni, tiecas uzkrāt zemes priekšmetus. Cilvēki gara dzīlēs zina par lidojumiem Bezrobežībā, bet aizmirsdami tālo pasaulu nozīmi, bez jēgas šaudās šurpu, turpu pa zemes garozu.

133.

Gribu jūs pieradināt pie Bezrobežības svariem. Šī uzkrāšanās nenotiek ātri, tāpat kā notikumu salīdzināšana. Neofīts nespēj ietvert notikumus pasaules apmēros. Viņam pat grūti un neparasti pārmainīt savu istabu. Kur tad nu vēl domāt par pasaules spārnem! Tāpat viņu kavē arī domas par vissīkāko īpašumu, un viņš nesaredz to pakāpi, kad jebkurš stāvoklis pieļaujams, ja tas jau ir nosvērts Bezrobežības svaros.

134.

Cilvēcei vajadzētu padomāt, ar ko tā aptīsta savu monādi, ar ko tiek pārsegts šis nemirstīgais grauds? Šajā uzdevumā pārāk maz mēdz iedziļināties. Katra apla ilgstībā vajag izsekot karmas gaitai un tās ietekmei. Nolikums izriet no iepriekšējo, jau izdarīto rīcību seku noslāņojumiem. Šāda veida uzkrājumi spēj aplūsināt grauda balsi un dzīves ceļš var pārgrozīt nolemto parādību. Kosmisko graudu, kas ieguldīts ikkatrā būtnē, cilvēcei vajag ietērt ar lielu rūpību. No tiekšanās pilnā grauda atkarīga visa evolūcija. Un grauda varenā spēka ceļš ir bezrobežīgs!

135.

Daudz maldu ir radies evolūcijas likuma nepareizas izpratnes dēļ. Kad cilvēce, pamatojoties uz saviem atradumiem, tuvojās pamatlikumiem, parasti tika aizmirsti visu mūžu noslāņojumi, kas nebūt nav mazsvarīgi. Piemēram, ja jūs ar nūju veidosit gaisā apli, tad tā atgriezīsies izejas stāvoklī jau citāda, pilna ar jauniem uzkrājumiem. Taisnība filozofam, kas apgalvo, ka planēta ar katru apgriezīgu atjaunojas. Vismaz ar ikkatru apgriezīgu tā pārveidojas. Tāpat arī likums, pamatā palikdams negrozāms, tomēr nerimstoši pārklājas ar evolūcijas spirālēm. Šie apvalki ir ļoti nozīmīgi, tāpēc būtu maldīgi tūkstošgadīgu likumu pieņemt pilnā apmērā. Tālab arī uzsvarojam nemitīgu pētīšanu. Nedrīkst apmierināties ar likumu, kas vadījis planētu ledus laikmeta periodā. Tāpat nevar salīdzināt arī garīgo līdzsvaru tūkstoš gadu atpakaļ un šodien. Slāņi ap Zemi taču pat ķīmiski izmainījušies. Ir ierosinātas neizlietas enerģijas, un tādējādi haoss gūst jaunas pieejas.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

4.nodaļa: Uzkrājumi

136.

Neiespējami iedomāties sevi nekustīgu, kad planēta uzrāda nepārtrauktu riņķošanas piemēru. Tā eksistē tikai pateicoties šai kustībai. Arī cilvēks nevar atrasties nekustībā. Apziņa uzvedinās uz domām, ka bezjēdzīga steiga ir tikai šķietama kustība. Tā atkal nonākam pie ritma un harmonijas ceļa. Steiga ir disonanse, un tā spēj vienīgi sakaitināt un sadrumstalot uzkrājumus. Vienīgi paplašināta apziņa izprot, kur robeža starp traukšanos (tiekšanos) un pārmērīgu rosīšanos.

137.

Starp cilvēciskajiem iemiesojumiem, katrā ziņā atradīsiet iemiesojumu, kas velītīs ritmiskam darbam. Vai nu tas būs kāds amats, vai mūzika, vai dziedāšana, vai zemkopības darbs, cilvēks katrā ziņā attīstīsies ritmā, kas pilda visu dzīvi. Atskārstot dažus iemiesojumus, cilvēki dažkārt brīnās, - kāpēc viņi bijuši tik nenožīmīgi? Bet viņos izstrādājās darba ritms. Šī visdiženākā kādība iegūstama cīņā un pacietībā.

138.

Var novērot, ka dažiem cilvēkiem visai attīstīta pacietība, kamēr citiem kādības pavisam trūkst. Kur gan cēlonis? Attiecībā uz šādu pamatkādību nevar būt nejaušību. Ziniet – tas, kam ir pacietība, ir nostiprinājies to daudzos mūžos. Pacietīgs cilvēks ir darbinieks ar lielu pieredzi. Vienīgi lielos darbos atskārš īgnuma nevērtīgumu. Dižā Tēla priekšā Viņš izprot pārejošo parādību nenožīmīgumu. Bez daudziem pārbaudījumiem nav iespējams novērtēt un izpazīt dzīves izpausmju īpašības. Nevajag iedomāties, ka pacietība ir nepelnīta izcilība, tieši otrādi, tā pieskaitāma kādībām, kas sevišķi grūti nopelnāmas tiklab zemes, kā arī smalkajā esamībā. Tādējādi pacietīgais ir pieredzes bagātais cilvēks dzīvē, bet nepacietīgais - iesācējs.

139.

Sakiet tiem, kuri pārbaudījumus uzskata par nežēlīgiem, ka to lietderība izteicas ar to, ka gara norūdīšanās vai nu progresē, vai regresē. Pieredzi gūst no pagājušo iemiesojumu uzkrājumiem.

140.

Ja mēs, šeit uz Zemes neiemācīsimies sadalīt kādības lietderīgajās un kaitīgajās, tad kur gan citur iegūsim šo pieredzi?

141.

Neviens negrib padomāt, ka tad, ja kāds vēlas kļūt par izcilu mākslinieku, aktieri vai zinātnieku jebkurā zinātnes nozarē, ir vajadzīgi šajā virzienā ne tikai daudzi uzkrājumi pagājušās dzīvēs, bet arī daudzi neatlaidīga un nemitīga darba gadi tagadējā dzīvē, bet vēl jo nepieciešamāka ir neatlaidīga tiekšanās paplašināt un disciplinēt savu apziņu, kura vienīgā veicina mūsu nervu uztvērēju jeb centru izsmalcināšanu un ugunīgu pārveidošanos. Garīgie sasniegumi taču ir tie visgrūtākie, jo ir saistīti ar

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

4.nodaļa: Uzkrājumi

apziņas attīstību. Patlaban šādu grūtību spilgts piemērs ir mūsu zemes cilvēce, kas pēc miljoniem gadu ilgas eksistences un neskaitāmām rūgtām mācībām taisās iznīcināt ne vien visu cilvēku dzimumu, bet arī uzspridzināt savu planētu.

Dzīves Mācības sekotājiem neklājas paļauties grūtsirdībai un gurdinošām šaubām. Dzīves Mācības sekotāji dzīvo nākotnei, dzīvo Bezrobežības atskārsmē un tāpēc viņi zina, ka neviena tiekšanās, neviena ritmiska jeb pastāvīga piepūle nevar palikt bez rezultāta. Viņi ziņā, ka tikai tiekšanās un cenšanās, ko viņi ieliek katrā darbā, ir visu sasniegumu pamats. Psihiskās enerģijas kristālu, šo filozofisko akmeni, uzkrāj vienīgi ar daudzu mūžu neatlaidīgu tiekšanos un pūlēm.

142.

Jūs rakstāt, ka sabiedriskajā darbā jūs vēl iesācēja, bet tas nav tik briesmīgi, iemaņas rodas darbā, bet pats galvenais ir garīgais uzkrājums, psihiskās enerģijas kādība, un nekāda pieredze nespēj aizvietot brīnišķīgās enerģijas būtību, tāpēc pamatā arī liksim tieši šo mērogu.

Mūžos uzkrāto gudrību var parādīt visvienkāršākās formās un, tādējādi pavērsies daudzas jaunas tāles.

143.

Pilnīgi taisnīgs jautājums, kā uzkrājas psihiskā enerģija? Vispirmā kārtā ar apziņu vai pašaieliedzību un varoņdarbu. Visos šais gadījumos psihiskā enerģija paliek neatņemama. Ja tā uzkrāta ar apziņu, tā izsmalcināsies, bet citādi uzkrājoties, iespējami gadījumi, kad enerģija sakoposies iedīglī un gaidīs izpaušmei attiecīgus apstākļus. Visos psihiskās enerģijas izpaušanās gadījumos var pieņemt, ka pagātnē bijis kāds gaišs instinkta darbs.

144.

Tikai neprātīgie krīt izmisumā. Katra stunda mūs māca un tāpēc jāpateicas par ikvienu pieredzi. Nakts dod iespēju novērot tālās pasaules vai arī lielus attālumus. Arī katra dienas stunda pilna novērojumiem. Jāpateicas par tādiem uzkrājumiem. Zinātne meklē atrisinājumu dziedzeros, bet vēl neuzdrošinās padomāt par ugunīgo enerģiju.

145.

Sirds ilgas pēc tālajām pasaulēm ir ilgu smeldzes īpatna izpaušme. Sirdis, kuras bagātas ar daudzu mūžu pieredzi, nespēj ietilpt pašreizējā zemes aurā. Un viņu pieredze apstiprina Mācības saucienu paplašināt apziņu. Bet nekas nespēs dzēst tālās pasaules no to atmiņas, kuri tām tuvojušies ugunīgajā ķermenī. Kā zvaigžņu bari ir neaptverami, tāpat arī atmiņas par tālajām pasaulēm nav ietveramas vārdos. Tāpat arī sirds neaizmirsīs sudraba pavedienu, kas, līdzīgi kāpnēm, ved Bezrobežībā. Zemes ķermenis nespēj paust daudzas ugunīgas atklāsmes. Bet tālās pasaules iesaista apziņā sirds pavedienus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

4.nodaļa: Uzkrājumi

146.

Vai gan enerģijas uzplūdiem nav jāpilda apziņa ar to, ka pat visniecīgākais gara uzkrājums ir nozīmīgs nākotnei? Itin viss pozitīvais nosaka mūsu nākotnes dārgumu krātuvi. Turklāt aiz cieņas pret Hierarhiju ir nevietā kļūt par garīgi nabagiem. Bet ikvienu iekarojumu un atklājumu ir iespējams nest kā dāvanu cilvēcei. Protams, patīga iekāre neatbilst ne Hierarhijai, ne ugunīgajai sirdij. Tā sirds pārpilnība var būt trejāda: vai nu personīga patmīlība, citiem vārdiem sakot – iznīcīga, vai nu pašai izliecīgā attiecībā uz tuvu un noteikto, citiem vārdiem sakot – varoņdarbs dzīvē, vai arī universālizteiksme attiecībā uz visu cilvēci. Tāda pārpilnība ir reizē viegla un grūta; viegla, jo atbrīvo no zemes, bet grūta tāpēc, ka apliecina jūtas, kas stāv pāri rasēm un tautībām. Bet sirds universālpārpilnībai ir nepieciešama lietprātīga izpētīšana un vingrināšanās. Tas līdzinātos priekšlikumam ievietot mazā šķirstiņā veselās mājas saturu, bet pieredzes bagāts gars bez vilcināšanās pratīs izmeklēt to vērtīgāko.

Kas vilcināsies atdot, atbilstoši Hierarhijas prasībām, vērtīgos uzkrājumus, tas vispār neiegūs jēgu par vērtībām. Tā jāpieradinās nepalaist garām neko, un būt vienmēr gatavībā atdot uzkrājumus pēc Bezrobežības principa.

147.

Tiekšanās uz klinšaino taku nedzimst ārēji, bet izaug no iekšienes, vienīgi pieredzei uzkrājoties. Lai ietu bez bailēm, ir jāpazīst viss dzīvības nemainīgums un mūžīgums. Ir jāizprot mūsu būtības neiznīcināmība, lai šo vērtību liktu svaru kausos. Jāpieņem vienīgi nemainīgā vērtība, tā mēs iemācīsimies šo vērtību sargāt un nostiprināt. Nedomāsim, ka daudzi bojā gara vērtību, kaut arī tā. Bet mēs nesīsim Monādas šķirstu, zinot, ka viņas virzīšana augšup būs Pasaules labā.

148.

Kas domā par kautrību un lēnprātību, tas nav ne kautrīgs, ne lēnprātīgs. Dabas dotām kādībām nav vajadzīga piespiesta pārdomāšana. Piespiedu kautrīgie un lēnprātīgie daudz lepņības atmodinājuši. Visās kādībās, kas saistītas ar ugunīgumu, jābūt dabiskumam. Ja cilvēkā nav uzkrājusies cieņa pret Hierarhiju, tad nekāda pavēle viņu nepiespiedīs izjust šādas tiekšanās skaistumu, ārējie apstākļi sadrumstalos tiekšanās gaudu. Ir liela kļūda, ka cilvēki, sākot domā par Augstāko, bieži maina dzīves ārējos apstākļos. Jums zināmais kurpnieks varēja atnest savu amatu, bet viņš ieskatīja par labāku ieturēt agrāko ritmu, kas bija ierosinājis augstāko domāšanu. Tas nav nekustīgums, bet gan izveidotā vērtīgā ritma saudzēšana. Ir novērojams, ka ārējie apstākļi var dot impulsu domāšanai. Šāds apsvērumš ļoti noderīgs ugunīgajai izpratnei. Mūzikis nešķiras no sava instrumenta pat ceļojumos. Cēlonis tam ir ne tikai mehāniskā tehnika, bet apzināti vai neapzināti virtuozs sargā izveidoto ritmu. Darba pastāvīgums tāpat kā pranajama, vajadzīgs centru koordinācijai. Bet pieredzējis strādnieks neprātos par darba lietderīgumu. Darbs viņam ir barība, viņš nespēj dzīvot bez tā. Piemērus tam lai min ārsts. Kas attiecas uz Agni, tad īpaši kaitīgs ir nekārtīgs,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

4.nodaļa: Uzkrājumi

neritmisks darbs, bet tādām ritmam bez kādas piespiešanās jāklūst par ieradumu; tad var sagaidīt, ka Agni patiešām kļūs par pašdarbīgu bruņojumu. Šī pašdarbības kādība ir ugunīgs sasniegums. Tā neradīsies no ārienes, bet tikai vienlaikus ar apziņas paplašināšanos. Bez apziņas apstiprinājuma nevar nostiprināties pašdarbība.

Drosme neierodas pēc pavēles, tā iesauc kā spirāles serdes izjūta. Ja drosme radusies, to nekas nespēj iznīcināt. Brīnišķīgi ir apzināties kādību akumulācijas iespējamību, kas aug kā spēcīgs koks.

149.

Dažs labs nesapratīs, ka vienlīdzība un Hierarhija satilpināmas. Vienlīdzība ir ietverta gara potenciālā un Hierarhija - uzkrātās pieredzes neaizvietojamībā. Tāpēc ir taisnīgi teikt, ka zināšanu komplekss būs vārti uz Hierarhiju. Ievērojiet izteicienu komplekss, jo viena specialitāte vien nevar būt Hierarha satvars.

150.

Jūtīgais Agni Jogs pazīst visus Bezrobežības atskārsmes ceļus. Jo gara zināšana lasa "Dzīvības Grāmatu" un mūžu gudrība noslāņojas "Kausā". Tāpēc vienības likums ietverts "kausa" sintēzē. Šīs zināšanas vadīti Mēs ceļam Mūsu brīnišķo pakāpi. Un gadu tūkstošiem Mēs veidojam Mūsu dzīvi. Kosmiskie likumi ir lieliski, tādējādi graudā ietverts Esamības skaistums.

151.

Starp sekotājiem Mācībai īpaši jāatzīmē gari, kas uzņemas atbildīgus uzdevumus. Salīdzinot ar specialitāti, cik gan daudzkārt atbildīgāk ir nest sintēzi! Apstiprinātais vadītājs pazīst visus priekus, visu sintēzes ietveri, bet vienlaikus viņš pazīst arī manifestēto un nemanifestēto ugunu nastu. Šie gadu simteņu uzkrājumi kā ugunīgi noslāņojumi nogulsņējas "Kausā", tāpēc sintēzes uguns nesēji ieskatāmi kā gadsimtu sloga nesēji. Sintēzes uguns nesējs ir enerģiju brāzmais okeāns. Sintēzes nesēja karma ir brīnišķīga, bet nesta liela. Katrs mantojums, pat ja tas nav izpausts, dzīvo un viļņojas garā.

152.

Starp visiem balstiem visugunīgākais ir sirds magnets. To izmest, nozīmē nolaupīt celtnei dvēseli, jo sirds magnets sastāv no tūkstošgadīgiem uzkrājumiem, tajā izteicas karma un pievilksme. Tāpat kā nav atvietojama saule, tāpat arī sirds paliek kā spēcīgs radītājs.

153.

Nemaz nebrīnos, ka dažas inteliģento cilvēku kategorijas neizprot Ugunīgo Pasauli. Vai tad tā saucamā inteliģence jebkad ir bijusi patiesas zināšanas vai "kausa" uzkrājumu garantija? Intelekts nav augstākais manass. Augstākais saprāts ir gudrība – ilggadīgu uzkrājumu auglis cilvēkam var būt spīdošs intelekts, bet var trūkt lielās

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

4.nodaļa: Uzkrājumi

spējas, kas dod mums iespēju ieskatīties lietu īstajā būtībā. Bieži šaurie speciālisti it īpaši paspīd ar augstu intelektu un – ar pilnīgu sintēzes spēju trūkumu. Viņiem nepalīdzēs nekādi izskaidrojumi, jo nekas neuzkrājas tik lēni, kā sintēzes spēja. Jo vairums Mācības sekotāju, ja arī vairs nestaigā autiņos, tad tomēr, nez vai prot lasīt. Mēs dzīvojam aizejošā piektā rasē un vērojam sestās rases gaismas nesēju rašanos.

154.

Ja ir pietiekoši bagātīgi uzkrājumi, ir iespējams acumirkļīgi sasniegt augstākās apziņas stāvokli. Bet darba gaitā nemeklēsim augstākos mērogus. Cilvēka gars attīstās lēni, to iegaumēsim. Tālab ne tikai pacietību, bet paudīsim arī pacietības prieku. Domāsim, ka katra acumirkļīga apskaidrība nav pat pielietojama, tādēji pārliecināsim sevi, lai nenogurstoši darbotos sirds audzināšanas labā.

155.

Ja domās iespējams darboties uz attālumu, tad sirds spēks ir nesalīdzināms, jo sirds spēj atmodināt visas atmiņu un pagātnes uzkrājumu snaudošās enerģijas. Tā šis sirds spēks jāizprot kā Ugunīgās Pasaules izpratne.

156.

Jūs rakstāt, ka alkstat zināšanu, zināšanu un zināšanu. Protams, jādomā, ka garīgo? Tāpēc ugunīgi un neatlaidīgi tiecoties arī sasniegsit. Un šī zināšanas pakāpe atkarāsies no jūsu “Kausa” uzkrājumiem pagājušajās dzīvēs un no jūsu tiekšanās spēka un uguns tagadējā dzīvē.

Lai gūtu panākumus, ir nepieciešami nemitīgi, ugunīgi un dziļi sirdī ietvert Vienīgo Izvēlēto Tēlu. Tāpat, ja vēlaties sevi disciplinēt, tad izvēlieties vienu vai divas savas nelāgākās īpašības vai ieradums un centieties atbrīvoties no tiem. Šī disciplīna liekas esam visvienkāršākā, bet patiesībā tā ir ļoti, pat ļoti ļoti komplicēta un grūta, bet tomēr tā vissvarīgākā.

157.

Iegaumējiet uz laiku laikiem – tā dēvētā izzināšanas spēja nav spēja, bet darba un pieredzes rezultāts. Ne intuīcija, bet daudzie uzkrājumi palīdz gūt atziņas. Apgalvot, ka izzināšanas spējai nav cēlonības, līdzinās apgalvojumam, ka iztēle nav agrākās pieredzes atspoguļojums. Ir pienācis laiks, kad šķietami tas visabstraktākais iesaistās notikumu ķēdē. Cilvēks ir izdzīvojis daudzus stāvokļus un tādējādi ir izsmalcinājis savu spriešanas spēju. Esiet pārliecināti, ka tas, kam trūkst atziņas spēju, ir dzīvojis necienīgu dzīvi un nav arī pūlējies tai pacelties pāri; tā viņš laupījis pats sev iespējamību uztvert ar sirdi. Cilvēka sirds nav jauna, jo tās būtība ir pastāvīga (bez nomaiņas).

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

4.nodaļa: Uzkrājumi

158.

Ko pieņemts dēvēt par iztēli? Cilvēki parasti ieskata iztēli par izdomātiem tēliem, bet iztēlei ir savas atšķirības un savas saknes. Iztēles pamats atrodams “kausā” kā daudzu dzīvju uzkrājums.

159.

Iztēle ir pieredzes uzkrājumu sekas. Tas ir pietiekoši zināms. Bet var arī būt lieli uzkrājumi, bet tomēr iztēles vietā izpaudīsies kārtība un īgns uzbudinājums. Aplieciniet, ka bez sirds nevar attīstīties iztēle. Tāpēc tikai tie būs iekšējie un ārējie veidotāji, kas gudri būs saskaņojuši uzkrājumus ar sirds uguņu izpausmi.

160.

Līdzstrādniekos jūs augsti vērtējat atjautību, gluži tāpat ir arī visā Hierarhijas ķēdē. Ugunīgo atjautību, kas uzkrāta ilgā pieredzē, nesniedz nekādas zināšanas. Nav iespējams uzrakstīt, ko katrā dzīves gadījumā drīkst un ko nedrīkst. Tikai zināšana vien ir nāvējošas briesmas, bet prasme zināšanu pielietot ir ugunīga māksla. Tāpēc tik augsti vērtējam ātru atjautību, to jūtziņu, kas klusi pačukstēs, kad nevajag pagriezt slēdzeni atslēgā. Kas uzkrājis šādu jūtziņu, nekļūs par nodevēju ne apzinīgi, nedz arī netieši. Izdot atslēgu, neatbilstīgi apziņai jau nozīmē rīkoties nodevēgi. Nenomanīt viltību vai blēdību nozīmē būt neatjautīgam. Nav vērtā nākošās dienas atjautība. Tāda atjautība nenosargās uz bezdibeņa kraujas, bet cik gan smalkjūtīgi jāuzkrāj atjautība! Ikvienā skolā vajag mācīt, kā uzkrāt ātru domāšanu, - kā gan bez tās lai iziet caur liesmu!?

161.

Apziņas uzlabošanās parasti attiecina uz ilgākiem termiņiem, bet ir redzams, ka apziņa aug acīmredzami pat zemes nosacījumos. Protams, šādai augšanai vajadzīgs, pirmkārt, izdarīt spiedienu, otrkārt, jau ugunīgas apziņas Magneta tuvums. Jāpriecājas par katru apziņas pieaugumi, kad atdzīvojas senie gara uzkrājumi. Jāpriecājas, kad jau iedegušās sirds tuvumā atjaunojas dzīves būtība.

162.

Taisnība, ka labāk iemiesoties dažādās tautībās. Bet arī šo apsvērumu jāapgūst, citādi Smalkajā Pasaulē cilvēks cenšas noslēgties starp saviem novadniekiem un atrauj sev jaunus pārbaudījumus. Smalkajā Pasaulē sazinās ar domām un nav vajadzības pēc dažādām valodām. Brīnišķīga ir iespēja domāt savā valodā un tanī pat laikā tikt saprastam no dažādu zemju iemītniekiem.

163.

Brīvā pasaule apliecina to spēku, kas uzvar visas pretestības. Bet Smalkajā Pasaulē galvenā svira ir garīgo centienu uzkrājums. Smalkajā Pasaulē pārvarēt pretestības ir iespējams tikai ar garīgumu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

4.nodaļa: Uzkrājumi

164.

Paļauties vienīgi uz saviem uzkrājumiem, atmetot visu, ko mēs varam asimilēt no Skolotāja Augstākās apziņas, - nozīmē atteikties no jauniem uzkrājumiem. Visa mūsu individualitāte veidojas no šīm jaunajām asimilācijām un to savienojumiem ar agrākajiem uzkrājumiem.

165.

Smalkajā Pasaulē radošais process ievērojami atšķiras no zemes nosacījumiem. Nākas pieradināties pie tā dēvētās radīšanas domās. Doma taču savā vijīgumā var radīt ļoti neskaidras vibrācijas. Noteiktas formas atkarājas ne vien no gribas spēka, bet arī no agrākajiem novērojumiem. Tāpat kā minerāli saskanīgus kristālus veido ugunīgā procesā, tāpat arī jaunradei vajadzīgs ugunīgums. Kā viss, arī ugunīgums uzkrājas pakāpeniski un ir pieskaitāms neiznīcināmiem uzkrājumiem, tāpēc nekad nav par vēlu.

166.

Visas trīs Pasaules ir daudz tuvāk viena otrai, nekā to domā. Redzams, kā atbilstīgas vibrācijas izveido sadarbību. Jūs zināt, kā dažas tuvas personas no Smalkās Pasaules sekmē kopējo lietu. Vēl nesen, vibrāciju atšķirības dēļ, viņi nebūtu varējuši kalpot kopējam mērķim, bet jūsu vibrācijas un viņu cenšanās nodibināt sakaru, dara tos par derīgiem līdzstrādniekiem. Tā izveidojas derīgs kopējs darbs. Tas vēl jo derīgāks tāpēc, ka arī pretiniekiem ir tādi paši līdzstrādnieki. Bez šaubām, ir prieks novērot katru apziņas uzkrājumu. U. redzēja, kā sākumā atmosfēra bija nespodra, bet satiekoties nākošās reizēs, tā kļuva gaišāka, un pirms pāris dienām Ur. jau saskatīja apzinīgu sadarbību. Šāda apskaidrība notiek ātri, bet šeit ir nozīme arī Ašramam. Ašramiem, patiešām, ir nozīme, kā attiecībā uz zemes, tā arī uz Smalko Pasauli. Ašramus var raksturot kā magnetus un ozonātorus. Piesātinājums ar sirds enerģiju noder par vadu daudziem. Tāpēc, kad rūpējos par garīgi skaidru atmosfēru, ņemu vērā ļoti svarīgas sekas. Bez garīgiem uzkrājumiem nav jēgas pavēlei: uzņemties visu uz sevis. To var dot tur, kur ir sirds saite ar smalko un ugunīgo pasauli. Tikai šāda saite spēj spēcīnāt tagadējā zemes kaujā tos, kuriem tāda pavēle dota. Strāvas ir pārāk komplicētas, lai tām stātos pretī ar zemes spēkiem. Bet jūs pazīstat sakarus ar divām Pasaulēm. Tieši šie sakari dos spēkus visnegaidītākajā ceļa veikšanai. Pie tam, lai lieki neizšķiestu enerģiju, nekautrējieties saudzēt sevi. Nekas lai nenovirza no iekšējās koncentrācijas. Visas Pasaules lietas atrodas draudošā stāvoklī.

167.

Ja cilvēks kalpos vairāk saviem ģimenes locekļiem, nekā garam un labuma mācībai, tad kāds gan no tā būs labums? Dzīvās Ētikas Mācībā ir norādīts uz asinsradniecību un uz garīgo radniecību. Miniet gadījumus, kad un kur tas, kas nesis gaismu jebkurā nozarē, ir ticis savas ģimenes un laika biedru atzīts? Vai gan dzīvē vistuvākie mūs visbiežāk nepārprot un nenonievā? Savas miesas un asins tuvības vārdā viņi ierobežo mūs ar kaut kādām savām tiesībām. Cilvēki negrib saprast, ka pāri katrai Zemes

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAIĶA
Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

5.daļa: Mūžu tīrumā

4.nodaļa: Uzkrājumi

radniecībai stāv garīgā radniecība, un ir laime, ja šīs abas radniecības, garīgā un asins radniecība, apvienojas šeit, bet šāda parādība ir ļoti reta. Bieži vienā ģimenē sastopas gari ar pilnīgi dažādiem pagātnes uzkrājumiem.